

STAL SE JEDNÍM Z LIDÍ

Kázání ze soboty 20.4.2019 – br. Michal Balcar

Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši: Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.

Text, který je základem mého kázání, je jedním z nejzásadnějších teologických textů z hlediska takzvané christologie, tedy oboru, jenž se táže, kým je Kristus. Je považován za hymnus, tj. za text liturgický, jenž byl v prvotní církvi používán během bohoslužeb. Teologové se nemožou shodnout na tom, zda je předpavlovský, tedy zda ho Pavel pouze cituje, nebo zda je Pavel autorem.

Jeho závažnost, ale tkví ve skutečnosti, že obsahuje jádro velikonoční zvěsti. To jádro, kterému většina obyvatel České republiky vůbec nerozumí. Dovolte mi tuto tezi doložit průzkumem, který citoval server iRozhlas. Ten říká, že na otázku: Jaké velikonoční zvyky dodržujete? odpovídá 74% že si vyzdobí byt a jen 24%, že na Velikonoce půjdou do kostela. To, co mě šokovalo, byla skutečnost, že celých 66% lidí bude uklízet. Z toho vyplývá, že neoblíbeným domácím pracím se bude věnovat třikrát tolik lidí, než návštěvě bohoslužby.

Někdo jiný na Facebooku glosoval Velikonoce jako svátek, “kdy jeden den umřela postava z oblíbené knížky a o dva dny později zase ožila”.

Jen pětina obyvatel vnímá tento svátek jako něco zásadního z duchovního pohledu. Co o smyslu Velikonoc tedy říká christologický hymnus z listu Filipským? Že Ježíš se stal našim Spasitelem, protože byl vysoko, sestoupil nízko, aby byl znovu vysoko. Pojmenovává paradoxní, neintuitivní logiku, která říká, že cesta vzhůru vede směrem dolů, cesta k životu vede směrem k smrti. (To koresponduje s Ježíšovými výroky o tom, že ten, kdo chce zachránit život ztratí jej, zatímco ten, kdo život ztratí pro něho, získá ho navždy.)

Kraličtí ve výkladech k šestidíle glosují tento hymnus takto: pravé přirození lidské se všechněmi vlastnostmi přijal, mdlobám, nemocem a všelijakým bídám a pokutám kromě hříchu poddán byl, lačněl, žízněl, ustával, rmoutil se.

Jedním z klíčových termínů je zde slovo *ekenosen* – to doslova v řečtině znamená *vyprázdnil se*, tj. vzdal se své moci, vzdal se zadních vrátek. Přišel na zem jako bezmocný člověk.

Verš o tom, že se *stal jedním z lidí*, je důvodem, proč jsem tento text vybral k dnešnímu kázání. Protože teologická závažnost mě v tuhle chvíli nezajímá. Hledám útěchu pro naše rozbolavělé společenství v tom, že náš Bůh ví, co prožíváme.

Tento týden jsme prožili v emocionálním zmatku. V neděli jsme zažili jednu z nejkrásnějších svateb a radovali se z lásky Antonína a Sárý. A ve středu přišla smutná zpráva o Mirkově smrti. A dnes budeme žehnat krásnému miminku, Klárce Staňkové. To nejkrásnější i to nejkrutější, co život nabízí, v pouhých sedmi dnech.

A tak je pro mě strašně důležité, že věřím v Boha, který tomu rozumí, který ví, jaké je to plakat nad někým blízkým a který ví, jaké je to se společně radovat. Věřím, že se s námi směje a s námi i pláče.